

Antoni Porzeziński

Dziedzice, pow. Myślibórz. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 6, 178-179

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

współczesny odkrytym grobom i należy go łączyć z grobem nr 11 zalegającym w jego centrum.

Odkryto łącznie 12 grobów szkieletowych, w tym 3 kobiece i 9 męskich / 1 bez wyposażenia/. Na uwagę zasługują zabytki metalowe znalezione w grobach męskich, m.in.: topór żelazny, grot włóczni, grot strzały, 3 krzesiwa, 4 monety, obręcze wiaderka, sprzączka do pasa, pochewka do nożyka z brązu i 7 nożyków żelaznych. Zabytki te stanowiły znikomą część materiału odkrytego w ubiegłym sezonie.

Całość materiału pozwala datować badany obiekt na okres wczesnośredniowieczny - XI-XII wiek.

Konieczne jest kontynuowanie badań.

DOKTORCE, pow. Łapy
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilmon.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Białymstoku.
Pierwszy sezon badań ratowniczych. Kurhan
wczesnośredniowieczny.

Badaniami objęto kurhan położony na wschodnim, piaszczystym brzegu Narwi, w odległości ca 200 m od rzeki, w obrębie Ośrodka POST i W. Nasyp kurhanu wzniesiono z piasku. Był to rozpełzły pagórek średnicy ca 15 m, wysokości 0,50 m. Odkryto w nim 23 pochówki szkieletowe, ułożone w pozycji wyprostowanej na wznak, głowami na zachód. Nie znaleziono przy nich żadnego wyposażenia.

Kurhan pochodzi z okresu wczesnośredniowiecznego. Wskazują na to pojedyncze ułamki ceramiki. Zapewne z tego czasu pochodzi część odkrytych pochówków. Pozostałe, zalegające płycej są zapewne późniejsze, średniowieczne lub z początków czasów nowożytnych.

DZIARNÓW, pow. Grójec
Stanowisko 3

patrz okres wpływów rzymskich

DZIEDZICE, pow. Myślibórz
Stanowisko 4

Muzeum Narodowe w Szczecinie

Badania prowadził mgr Antoni Poprzeziński.
Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie.
Piąty sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna. Chronologia / VI-VII wiek/.

Prace były kontynuacją i objęły powierzchnię 15 arów zlokalizowanych w południowo i północno zachodniej części osady. Odkryto 16 obiektów nieruchomych osady, a mianowicie: 3 obiekty mieszkalne - półziemianki, 7 obiektów gospodarczych - jamy, 3 paleniska otwarte, 1 obiekt lużycki - jamę oraz pojedynczy obiekt - który ze względu na częściowy stan zachowania, trudno zaliczyć do którejkolwiek grupy obiektów. Ceramika stanowiła główny materiał zabytkowy. Były to naczynia dość fragmentarycznie zachowane, ręcznie lepiące w zdecydowanej większości niewielkiej i średniej wielkości o powierzchni silnie zglądanej, nieco chropowatej, zabarwieniu szarawo-brązowym i mocnym wypale. Ornament wystąpił zaledwie w kilku wypadkach.

Z pozostałych zabytków na uwagę zasługuje duży fragment żaren kamiennych, znaleziony w wypełniaku półziemianki, przedmioty żelazne - reprezentowane przez fragmentarycznie zachowane noże oraz dość sporadycznie występujące przęśliki gliniane i osetki kamienne. Inwentarz ruchomy uzyskany podczas badań w br. analogiczny jest do inwentarza z poprzednich sezonów, który w oparciu o dość liczne analogie datować można na 2 połowę VI - VII wiek n.e.

Do całościowego zakończenia badań na powyższej osadzie pozostała powierzchnia około 15 arów w jej południowo wschodniej części.

DZIERŻĘCIN, pow. Ślawn
Stanowisko 3

patrz okres wpływów rzymskich

FRANKNOWO, pow Biskupiec

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Iwona Dąbrowska
oraz mgr Ryta Kozłowska. Finansował IHKM
PAN. Trzeci sezon badań. Osada wczesno-
średniowieczna / VI - IX wiek/.

Wykopy koncentrowały się w części północnej i zachodniej stanowiska, na kulminacji oraz zboczu wzgórza, w nawiązaniu do części osady przebadanej w 1969 i 1971 roku.

Uchwycono południową i zachodnią granicę osady, stwierdzając wypływanie się warstwy kulturowej aż do zupełnego jej zaniku w tej części wzgórza. Nieliczne obiekty zlokalizowane na tym odcinku miały charakter jam gospodarczych charakteryzujących się ubogim inwentarzem ruchomym. Stwierdzono zaleganie intensywnej